

» Výzva pro majitele psů «

Reagujeme na mnohočetné stížnosti od občanů Louňovic, že na travnatých plochách podél ulic, na lesních pěšinách a také na komunikacích zůstávají po psech nevábné psí hromádky, které nejsou dobrou vizitkou pro majitele psů.

Tato problematika souvisí především s přístupem samotných majitelů. Jak my si zahradu udržujeme čistou od psích exkrementů, tak by se měli chovat i pejskaři na veřejných prostorách obce, v lesích, zejména lesních cestách a ostatních místech, které se svým čtyřnohým kamarádem navštíví.

Obracíme se proto na majitele psů, aby dodržovali pravidla slušného chování a hygienu obce a tím dali najevo všem občanům, že jim není lhostejné, jak naše obec vypadá.

Děkujeme všem majitelům, kteří pravidla hygieny a slušného chování dodržují, a věříme, že dojde k nápravě a nebudeme se muset bát, že po naší procházce si domů přineseme na svých botách i něco navíc.

Zdena Hlávková

KAM S NÍM? Problém psích exkrementů nemá uspokojujivé řešení.

Máte psa? Pak jste už jistě zaznamenali, že kromě chlupaté radosti a roztomile uslintaného štěstí váš čtyřnohý miláček produkuje také exkrementy. Ano, je až opravdu zarážející, jak moc společného s nimi máme. Otázkou je, jak se přiměřeně psího trusu zbavit.

Výmluvy, proč psí trus nesbírat, všichni známe. Třeba že bobky jsou tak malé, že vlastně nemá cenu je sbírat. Bolí nás záda a kolena, takže se k nim ani neohneme. A nakonec, není to spíš povinností rychlé roty, tedy úklidové čtyř obce? Ne, je to opravdu jen naše povinnost. A slušnost.

Sbírat a uklízet nepořádek po pejskovi, ať už je to čivava, nebo irský vlkodav, prostě musíme. Městské a obecní vyhlášky jsou v tomto ohledu velmi jasné a pokuty za znečišťování veřejných prostranství více než motivující. Pochopitelně, protože nikdo si nechce po podrážce rozmáznout něco psího, co už pak bude jenom jeho.

Foto: www.jafk.iprima.cz

Alíku, nepřerušuj koncert, nikdo se nedívá...

Nejde tu samozřejmě jen o estetické hledisko. Vzhledem k psí stravě je jejich trus docela solidní biologickou náloží, která své okolí znehodnocuje. Bakterie, viry a další cestující v psím trusu se nevyplatí brát na lehkou váhu: je to bohaté naleziště adenovirů a parvovirů, giardií (střevních labmlií), hlístic, tasemnic či kokcií. Určitě je nechcete potkat volně odložené

vedle trávníku dětského hřiště nebo na piknikovém pažitě v parku. Rozkládají se jen zvolna, usazují se v půdě, může je rozmočit první dešť. Stanou se problémem, kterého se dá zbavit jen obtížně. Platí, že každý bobek se počítá. Řekněme, že venčíte dvakrát za den. To je 14 hromádek za týden, vcelku solidní minové pole. Například v Praze při evidovaných +/- 83 000 hafanech? To je kalamita. Proto sbíráme. A ze stejných důvodů bychom je neměli nechávat za sebou ani „v přírodě“. Psí trus je prostě cizorodá záležitost, nadupaná parazity, se kterými imunitní systém zvířecích obyvatel lesa nepočítá. Kromě šíření neviditelných bakteriálních previtů je ve hře třeba znečištění vodních a půdních zdrojů, eutrofizace. Bobky sice hnojí, ale tady by neměly.

Bobek na skládce nebydlí.

Tím se dostáváme přímo k jádru pudla. „Ano, sbírat. Jinak pokuta.“ Jenže co s tím nadělením dál? Hodit úhledně zavázaný balíček v sáčku do odpadkového koše? Samozřejmě je to lepší, než jej šoupnout souseďovi pod rohožku, ale k dokonalosti to má daleko.

Psí trus je stejně jako každý jiný trus při svém rozkladu výrazným zdrojem metanu. Takže jestli skončí s netříděným odpadem na skládce, zaděláváme si vlastně na nehezky klimatický problém. Ono není moc skládek, které by byly na příjem takto znečištěného, biologicky závadného odpadu přímo stavěné.

Proč na tom záleží? Protože na fekálie není běžná infrastruktura sběru veřejných odpadků primárně stavěná. A ty tisíce plastových sáčků s psími bobky uvnitř, které na skládce hezky zrají, v pořádku nejsou. Situace nebude o mnoho lepší, když plastové sáčky nahradíte těmi „eko“ z recyklovaného papíru. Pořád je to bobek a pořád končí na skládce. Zatímco v jiných případech

Foto: www.mevatec.cz

bychom nabízeli univerzální odpověď – zařídte si kompost (tím se nic zkazit nedá), tentokrát přibrzdíme. Na kompost psí bobky taky nepatří. Jde o to, že podmínky rozkladu nejsou ve většině domácích kompostů ideální pro zpracování exkrementů. Abyste neutralizovali ony bakterie uvnitř hromádek, potřebovali byste skutečně dobře provzdušněný kompost, přehazovaný řekněme pětkrát do roka, ve kterém navíc teplota vyvolaná tlením přesáhne hranici alespoň 55°C. Což se v domácích podmínkách dost obtížně zjišťuje a udržuje. Výsledný kompost navíc nikdy nebude vhodný pro hnojení klasických zeleninových záhonků nebo na plnění květináčů. Rizika kontaminace prostě přetrvávají. Můžete jim maximálně tak oblažit trávník nebo přilepšit ovocným stromkům.

Vlasy šumí...

Jaké je tedy ideální řešení? To, které zatím nemáme. Vypadalo by to nejspíš na celorepublikový centrální systém sběru psích bobků, při kterém by každá hromádka, úhledně zabalená do kompostovatelného nebo recyklovatelného sáčku, zamířila do sběrné budky

a v té by pak putovala do nedaleké kompostárny s bioplynovou stanicí. Tam by se psí odpad „zneškodňoval“ a ještě by se z něj získávala energie.

Ale co to? Závan budoucnosti? Něco takového, jen trochu méně komplikovaně, už přeci děláme. Čímž se dostáváme k tomu ne úplně uspokojivému, ale funkčnímu řešení. Psí bobky, které při venčí procházce sesbíváte, si odneste domů. A až bude vhodná chvíle (raději to moc neodkládejte), nakrmte svůj záchod. Kanalizace je na znečišťující fekálie stavěná a někde na jejím konci čeká čistírna odpadních vod, která se umí vypořádat s trusem a nejrůznějšími kaly. Obvykle přitom dojde i na to energetické zhodnocení.

Závěr?

Bobky rozhodně sbírat! Doma i venku, na zahradě, v parku, na poli i v lese. Klidně sbírejte i do plastových sáčků, alespoň jim prodloužíte dobu smysluplného využití. A pak je – ty bobky, nikoliv sáčky – spláchněte do záchodu. Ano, asi to zvýší vaši spotřebu vody. Ale pejsek je tak trochu člen domácnosti, takže s nějakými výdaji navíc musíte počítat.

Zdroj: www.ekolist.cz

Kompostér psích výkalů aneb psí kadibudka

Likvidovat správně psí hovínka není žádná legrace, jak jsme si popsali v předchozím článku. Do popelnice nepatří, do kompostu či bio-odpadu ve větším množství také nejsou vhodné, do záchodu je nelze házet v pytlících a musí se tam nosit...

Pro výkaly samotné nebo v papírových pytlících se nabízí použít psí kompostér, který se zakope do země. Lze ho koupit nebo vyrobit svépomocí například podle tohoto návodu.

Foto: www.pethaus.com.au

Jde v podstatě o to, sehnat nádobu nebo trubku s víkem, uříznout dno a navrtat do stěn díry kvůli provzdušňování. V případě, že kontejner nebudeme zcela zapouštět do země, díry pod horním okrajem, který bude nad zemí, nevrtáme, aby se zabránilo případnému šíření zápachu. Dále je třeba vykopat v zemi jámu, umístit do ní upravený kontejner, nasypat na dno menší kameny, případně kousky cihel apod. (kvůli drenáži), na to trochu směsi suché trávy, listí, větviček apod. Pak už zbývá jen vřazovat exkrementy, lehce zasypávat vápnem (případně speciálním dezinfekčním prostředkem) a prokládat suchou trávou, listím, větvičkami. Pro hladký průběh kompostování se s každou dávkou exkrementů může přidat voda a enzymatický přípravek urychlující proces tlení. Nádoba vlastně slouží jen jako zpevnění stěn jámy, aby se časem nezbortila, a jako rám na víko, aby se nepropadlo. Po dvou až třech letech se trubka či nádoba vytáhne a zakope vedle a na původní místo se přesunou drny a zemina z nového místa.

Zdroj: <https://www.slatinak.cz>